

AM ARS ÎN VERSUL DE IUBIRE - ACROSTIH

STOMFF ANDREI AUREL

AM ARS ÎN VERSUL DE IUBIRE - ACROSTIH

Adeseori privesc cu drag pădurea,
Mă simt lovit când simt în piept securea
Acelor care fură fără preget.
Ridică oare cei în drept vreun deget?
Sau sunt părtași la jaful național?
Întreb retoric fiindcă e banal
Niciunul să-și ferească buzunarul.
Va fi umplut cum plin le e paharul.
E lacomia lor covârșitoare,
Risipa țării sigur nu îi doare
Și-și cumpără castele pe Loara.
Unde ești Țepeș să ne scuturi țara
Lăsată la cheremul unor hoți,
De drumul mare, poate nu chiar toți,
Energici tehnocrați ori politrucii
În munca lor de-a pune pe butuci
Un plai de basm râvnit de mulți dușmani.
Bicisnicia lor o dau pe bani
Într-un șezlong pe Coasta de Azur.
Românule pe stemă ai un vultur!
E vremea să te scuturi, să mă scutur!

Poporul merită o altă soartă.
Am tot cerșit mereu din poartă-n poartă.
Trecutul l-am uitat adeseori,
Românul nu e neam de răbdători.
Între Carpați suntem de-un leat cu zeii,
E vremea să gonim toți derbedeii.
În fața țării noi suntem datori!

Mi-e tot mai dor de țara mea de mâine,
E visul meu să aibă toți o pâine
La casa noastră, scumpă România!
E timpul să renască prietenia!